

Х·Д·А·Д·М

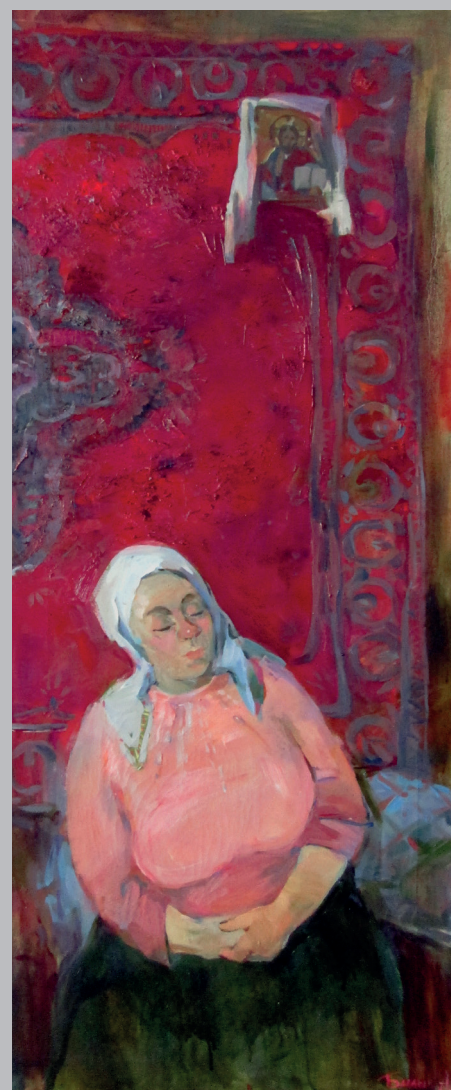
ХАРКІВСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СПІЛКИ
ХУДОЖНИКІВ УКРАЇНИ

ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ ДИЗАЙНУ
І МИСТЕЦТВ

СХІДНИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ НАУКОВО-МИСТЕЦЬКИЙ
ЦЕНТР НАМУ

ВИСТАВКА-КОНКУРС З КОМПОЗИЦІЇ
СЕРЕД СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ
ЗАКЛАДІВ УКРАЇНИ ДО 175-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ
НАРОДЖЕННЯ І.Ю.РЕПІНА НА ТЕМУ:

”СВІТ НАВКОЛО НАС”

НАВЧАЛЬНО-НАОЧНИЙ ПОСІБНИК

2019

ХАРКІВСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ
СПІЛКИ ХУДОЖНИКІВ УКРАЇНИ

ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ
ДИЗАЙНУ І МИСТЕЦТВ

СХІДНИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ НАУКОВО-
МИСТЕЦЬКИЙ ЦЕНТР НАМУ

КОНКУРС З КОМПОЗИЦІЇ

СЕРЕД СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ
ЗАКЛАДІВ УКРАЇНИ ДО 175-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ
НАРОДЖЕННЯ І.Ю.РЕПІНА НА ТЕМУ:

“СВІТ НАВКОЛО НАС”

КАТАЛОГ ВИСТАВКИ

НАВЧАЛЬНО-НАОЧНИЙ ПОСІБНИК

2019

ХАРКІВ

До 175-річчя від дня народження І.Ю.Рєпіна

Присвячується пам'яті корифеїв Харківської художньої школи, викладачів С. М. Прохорова, П. І. Котова, М. С. Самокиша, О. О. Кокеля, А. М. Константинопольського, О. А. Хмельницького, С. Ф. Бесєдіна, В. Я. Лозового, Л. І. Чернова, С. М. Солодовника, В. В. Сізікова, Б. О. Колесника, Є. П. Єгорова, С. В. Рибіна та багатьох інших, їх педагогічне надбання зберігається і використовується в практичній і теоретичній роботі кафедри станкового живопису.

Для підвищення престижу художнього рівня станкового живопису, що за минуле двадцятиріччя зазнав значних втрат, і організовано вже шостий конкурс студентських робіт з композиції станкової картини, що має на меті показати досягнення молодих митців у царині сюжетно-тематичної картини, портретному та побутовому жанрах, а відтак – у композиції, як основи ідейної та образно-пластичної структури художнього твору. Рівень майстерності художника і колись, і тепер оцінювано за його вмінням побудувати багатофігурну композицію, наповнити її сюжетно-тематичним змістом, особистим емоційно-щирим ставленням. Саме ці аспекти - збереження традицій Харківської художньої школи, підтримка талановитої молоді спонукають і мене особисто, і колектив кафедри до пошуків концептуальних підходів у навчанні, результатом яких став конкурс та видання навчально-наочного посібника.

**Віктор КОВТУН, професор ХДАДМ, академік,
голова правління ХО НСХУ, народний художник України,
лауреат Національної премії України імені Т. Г. Шевченка,
лауреат премії ім. І.Ю.Рєпіна**

Життєва, творча, організаторська діяльність Віктора Ковтуна нерозривно пов'язана із Харковом та Слобожанщиною. Так сталося, що формування особистості майстра співпало із часом соціально-політичних змін у нашому суспільстві, становленні держави, визначенні нових духовно-історичних, культурно-мистецьких орієнтирів. Час змін і становлення потребував людей особливого складу, з набором певних якостей - лідерських, організаційних, адміністративно-господарчих, морально-етичних, відповідальних і дипломатичних, вміння співпрацювати і знаходити компроміси в тих обставинах, що склалися. Тому вектори спрямування діяльності В.Ковтуна, починаючи з 1990 року, коли його було обрано заступником голови правління ХОСХУ, було направлено перш за все на збереження і цілісність як особового складу, так і майна організації. У нелегкі 1990-і роки, коли художники і творча інтелігенція виявилися найбільш соціально незахищеними, вдавалося проводити виставки, зберегти творчі майстерні, 1998 року видати книгу до 60-річчя ХО НСХУ «Мистецькі шляхи Харківщини», яка донині не втратила своєї енциклопедично-довідкової цінності. Цей же видавничий вектор діяльності (зазначимо, що не всі обласні організації мають такі довідники) було продовжено виданням «Художники

Харківщини» (2003, до 65-річчя ХО НСХУ) та великим альбомом-каталогом «Харківщина мистецька». «Історія, традиції, сучасність» (2008, до 70-річчя організації), який теж можна вважати раритетом у ювілейних виданнях до 70-річчя НСХУ. Адміністративна та викладацька діяльність, здається, тільки спонукають до власне авторських значних робіт на об'єктах, які стали знаковими на Слобожанщині: це живописний триптих «Г.Сковорода», що прикрашає ХНПУ ім.Т.Сковороди (2003), участь у формуванні живописного відеоряду музею «Висота маршала Конєва» (2004), у складі творчого колективу створення великоформатних полотен для музею Харківського національного університету ім.В.Каразіна до 200-річчя заснування (2005).

Авторитет Харкова, Слобожанщини ним спрямовано і на міждержавному рівні - перш за все на організацію впродовж дев'яти років мистецьких пленерів у Чугуєві, де беруть участь майстри пензля з України, Росії, Чувашії, Білорусі, Німеччини, Польщі. 2007 року ним було організовано і проведено перший пленер у Чувашії, де взяли участь слобожанські митці, того ж року у Петербурзі у виставковому залі «Манеж» було представлено виставку робіт В.Ковтуна «Дві столиці», а також проведено під її егідою фестиваль української творчості.

Дякуючи зусиллям В.Ковтуна, міждержавні культурно-мистецькі зв'язки підтримуються і з Білоруссю, де проводяться також мистецькі пленери, конференції і виставки. Про те, як поціновано внесок В.Ковтуна у ці відносини, свідчать нагороди та звання, присвоєні йому академіями та університетами Москви, Петербурга, Бреста, Чебоксар.

Регіональні слобожанські досягнення В. Ковтуна також гідно представлено на Всеукраїнському спілчанському рівні - з 2002 року він є секретарем по регіонах НСХУ, на державному - присвоєння йому 2010 року Національної Шевченківської премії.

Багатовекторність напрямків і завдань діяльності В.І. Ковтуна не виключає найголовнішого - він є перш за все одним з найталановитіших і найпрацьовитіших художників України, чії роботи, створені у Харкові і на Харківщині, при-

крашають музеї і колекції різних установ і приватних зібрань, демонструючи кращі досягнення харківської художньої школи, викладачем і педагогом якої є також Віктор Іванович.

Свого часу Віктору Ковтуну пощастило з викладачами - це і відомий український живописець і графік Віктор Іванович Лапін, і згодом, у художньо-промисловому інституті, де він продовжив навчання, заслужені діячі мистецтв України, професори Євген Павлович Єгоров та Леонід Іванович Чернов, народні художники України, професори Адольф Маркович Константинопольський та Олександр Анатолійович Хмельницький. Більшість із них пройшли війну, зарано пішли з життя, але вишкіл харківської живописної школи, започаткованої ще учнями Рєпіна, пам'ять про них, дали змогу здійснити давно омріяне - у стінах харківської художньої школи відкрити персональну майстерню сюжетно-тематичної картини, керівником якої він став. Очолюючи благодійний фонд, Віктор Ковтун всіляко сприяє розвитку кращих традицій академічної школи, надаючи матеріальну підтримку талановитій студентській молоді.

В досить складний для нашої держави період, за 6 років, що минули з часу останнього конкурсу, Віктор Іванович зробив дуже багато для авторитету і популяризації Харківської художньої школи. 2016 року в м. Шостка Сумської області біло відкрито картинну галерею його творів, яка стала осередком культурно-мистецького життя міста і навколишнього регіону. Там проводяться майстер-класи, підрастають юні митці - майбутні студенти ХДАДМ. Здобути професію художника, слідуючи прикладу їх земляка, є теж одним із благородних (і благодійних!) завдань Віктора Івановича. Серед студентів, що беруть участь у конкурсах (івцьомутакож), поціновановційкраїні-як педагога, художника, культурно-мистецького діяча, званнями - почесного ректора харбінського художнього інституту та почесного професора Шевченківського технологічного університету. Плідна співпраця, достойний внесок в мистецьку скарбницю ХНУ ім. В.Н.Каразіна також було поціновано присвоєнням звання почесного доктора.

Нинішній конкурс, що проводиться після досить тривалої перерви, викликав і в організаторів, і в учасників відчуття оптимізму і задоволення, що, не зважаючи на нелегкі часи, рівень виконання робіт залишається високим, ставлення до мистецьких змагань - відповідальним, пошуки композиційних і образно-стилістичних рішень - різноманітними. Як і попередні конкурси, тема нинішнього - «Світ навколо нас» має широкий спектр сюжетно-тематичного спрямування, який учасники-автори використали сповна - від пейзажів та портретів до великоформатних багатофігурних полотен.

В конкурсі взяли участь 13 студентів (?) живописного та монументального відділень образотворчого факультету. Двоє учасників - Я.В.Леонець та А.М.Башликова є членами молодіжного об'єднання ХО ХСХУ.

Нинішній рік є особливим для Харківщини - на державному рівні відзначено (деякі заходи вже тривають) ювілей нашого славетного земляка, І.Ю.Рєпіна. Його особистості, а також його учням і учням його учнів Харківська художня школа завдячує високому професіоналізмові випускників, пов'язаним з традиціями реалізму і сучасному мистецтві, майстерності композиції, що завжди було притаманним харківській художній школі.

Картині «Внуки сплять» художниці Г.І.Білик, що отримала «Гран-прі», притаманні не тільки вивіреним колорит, а й певна, як вважають фахівці, «математизація» творчого процесу, пошук композиційного вирішення. Розмір картини, його асиметричне вирішення як диптиха із двох різних за величиною стулок, автор вдало обрав згідно сюжету і задуму, інтуїтивно відчувши співвідношення геометричного центру картини, розміри фігур, інтервали між ними, та діагоналі. Таким чином, автор досягнув ритміч-

ної стрункості, гармонійності і цілності сприйняття картини. Першу премію здобули дві роботи Я.В.Леонця «Острівець» і «Двоє». Об'єднані темою юнацького кохання, вони викликають ремінісценції мистецтва 1960-х, позначені не тільки новими пошуками живописної стилістики, а й чистотою почуттів, романтичним настроєм, прагненням до знань. У цих роботах є певний відголос і іконопису, фрески, з урочистістю поз і рухів, легкими лесирувальними мазками, напівпрозорими і делікатними.

Другу премію, присуджену за три роботи, об'єднані однією темою, вирішено в різному образно-стилістичному і композиційному ключі, отримала М.Башликова. Загальна назва – «Весь світ – театр, а люди тут актори». На перший погляд, різні композиції дві однофігурних і одна трьохфігурна. Більш прискіпливий погляд виявляє в них одного і того ж героя-танцівника балету, він же біля театральної афіші на виході з театру, і в метро, серед пасажирів, втомлено дрімає, схилившись на бильце сидіння. Таким чином, авторка представляє різні «іпостасі персонажа» – героя балетної постановки, згодом хлопця, що «на виході» розчиниться в натовпі, і зовсім непомітного пасажиря, «як усі». За короткий проміжок часу «герой» стає актором трьох мізансцен, залишаючись самим собою. Картину «Осінні свята» (автор Ю.А. Будяк), що отримала III премію, позначено єдністю образно-сутнісної побудови і декоративно-пластичних задач. Вертикальний формат картини обумовлює пірамідальну композицію, завершену?

Артистизм учасниць дійства, їх, грайливі пози підкріплено такими ж танцювальними позами, звивистим композиційним ритмом складок яскравих спідниць і хусток, їх орнаментальним багатством, фактурною виразністю.

Третю премію також отримали роботи «Дослідження» Чжу Цзянь Сюня та «Всі шляхи мої» А.С. Козелецької. Багатофігурна композиція з дещо загадковим дійством, названа автором як «Дослідження», має фризний характер розташування діючих персонажів, верхній край полотна над якими низько зрізано, картину позначено динамічністю поз, деякою рвучкістю їх рухів (цим же озна-

ченням можна охарактеризувати і живопис твору). Широка манера письма, пастозний мазок, колористичні акценти, що «спалахують» серед барвистої фарбової мозаїки, надають творові імпульсивного звучання.

Згідно з назвою картини А.С. Козелецької, де замріяний юнак ніби «приміряє» майбутнє у символічній за змістом композиції підяблуною, обрано і колорит – психологічно вмотивований і суголосний настрій. Світляний, дещо «розмитий» з плавними круговими лініями, що окреслюють постать юнака, він дійсно створює образ чистої і незатьмареної юності, емоційного стану персонажа.

Як завжди, роботи учасників-монументалістів позначено особливим образно-стилістичним підходом: це і певна стилізація, де відчутно ремінісценції кубістично-супрематичних композицій, розбіленість колориту, що надає зображуваним предметам дещо графічно-жорсткуватого характеру, складні ракурси зображення на полотні тих чи інших композицій. Це картини «Смарагдова дама» П.Р. Капустіна, «Натюрморт з гарбузом» і «Загадка» Н.Прокоф'євої, «Дівчина із своїм закоханим». Третяк?

Роботи учасників конкурсу різноманітні за сюжетно-тематичним, жанровим і образно-стилістичним характером. Це жанрова замальовка вуличної сцени (з соціальним підтекстом!) – «Гармоніст» Ю.В.Куценко, вишукано стилізований портрет дівчини – «Альбіна» Н.С.Ільїної, дві роботи В.В.Здор, написані в різному живописному ключі – «Мистецтво» і «Третій зайвий».

Крім жанрових композицій і вже згаданої «Альбіни», є автопортрет К.С.Сондеско, а також кілька пейзажів, різних за настроєм і манерою виконання. Це «Море» Н.Кузьмічової, «Зимонька-зима. Недільний дзвін» Г.Білик, «Зимовий день» А.О.Нестеренко, «Після зими» К.С.Кучеренко. Неважко помітити, що переважну більшість робіт написано взимку, що свідчить про натурність краєвидів і свіжі враження від пейзажного мотиву.

**Микола ДЕРКАЧ, доцент
кафедри живопису ХДАДМ,
заслужений діяч мистецтв України,
академік УТА**

Композиція в образотворчому мистецтві представляє собою конкретну розробку ідейної та сюжетно-тематичної основи твору з розподілення предметів та фігур у просторі, встановленням співвідношення об'ємів, світла та тіні, плям світла і т.д. Типи композицій підрозділяються на «стійкі» або «статичні» (де основні осі перетинаються під гострими кутами, панують діагоналі, круги та овали), «відкриті» (з переважанням центробіжних різнонаправлених силових ліній) та «закриті» (де переважають центрострімкі сили, стягуючі зображення до композиційного центру). Сійкі та закриті типи композицій переважають, наприклад, в мистецтві Відродження, динамічні та відкриті - в мистецтві барокко. В історії мистецтва велику роль відігравали як процеси складення загальноприйнятих композиційних канонів (наприклад, в давній культурі - схід, античність, згодом середні віки, Відродження, барокко, класицизм та ін.), так і рух від жорстких канонічних, схем до вільних композиційних прийомів: так, в мистецтві 19-20 ст. значне місце зайняв потяг художників до вільної композиції, що відповідає їх індивідуальній творчій та художній манерам.

Це, так би мовити, класичні схеми, в реальному мистецькому житті наповнені своїм, авторським змістом.

Відносно недавно відкрита спеціалізація «станковий живопис» після довгих років відсутності на факультеті образотворчого мистецтва, кафедра живопису, майстерня сюжетно-тематичної картини спирається на величезний досвід Харківської художньої та вітчизняної реалістичної школи II пол. XIX ст. Особливого розквіту вона набуває у післявоєнні роки.

Так склалося, що наші великі попередники, педагоги, народні художники України Адольф Маркович Константинопольський та Олександр Анатолійович Хмельницький не тільки створили велику картинну форму, а й зуміли поєднати минуле з вічним, традиції і сучасність, їх тематичні картини поєднували станковість і монументальність, де масштабність образів було визначено особистою душевною настроєністю, власним життєвим та мистецьким досвідом.

Основний напрямок розвитку україн-

ського радянського живопису післявоєнних років було пов'язано в першу чергу з напруженою роботою художників над створенням полотен, присвячених подіям Великої Вітчизняної війни. На перших порах більшість українських живописців прагнули документально точно відтворити епізоди війни, безпосередніми учасниками чи свідками яких вони були, що, безумовно, відбилося на характері їх полотен. Вони добре знали, що війна - це насамперед щоденна виснажлива праця, яка вимагала від усіх максимального напруження фізичних і духовних сил.

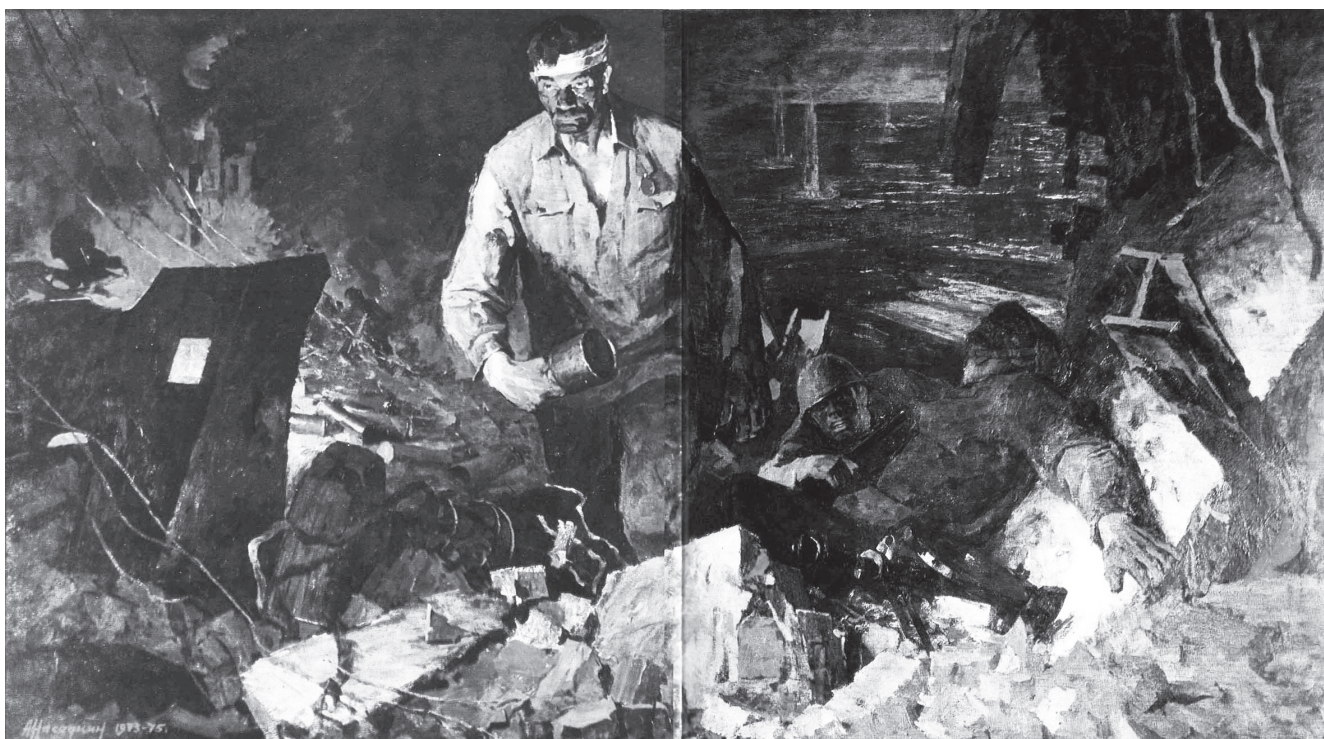
У ряді тематичних полотен українських майстрів документальний підхід у відображенні воєнних подій поєднується із прагненням до передачі психологічної характеристики образів. Про це досить точно сказав відомий український художник В.Костецький: «...Хочу, щоб усе було правдиво, як у житті, але щоб це було більше, ніж звичайний життєвий епізод».

У картинах наших художників цього періоду знайшли відображення основні моменти розвитку післявоєнного радянського живопису, склавши індивідуальну «харківську паралель» історії того часу. Вони ніколи не обмежували свою творчість другорядними, дрібними темами, намагались ставити у своїх роботах ті кардинальні проблеми, які висували со-рокові - восьмидесяті роки - час найвищого розквіту їх творчості.

Дійсно, їм вдалося враження окремих фактів перетворити на глибину почуттів і переживань, що виходять за межі особистого досвіду людини.

Притаманний їхньому поколінню романтизм і ліризм виявлявся навіть у творах на «офіційні» теми. Коли талановитий митець береться навіть за соціальну тему, вона перестає бути виконаною на злобу дня, стає символічною, ідеальною. На цьому шляху було багато всього: кінець 1940-х - полеміка про шляхи реалістичного мистецтва, питання про те, якою повинна бути тематична картина. Нові образні тенденції мистецтва 1960 - х - розімкнутість композиційного простору, фрагментарність, укрупнені перші плани, палкі суперечки про шляхи розвитку сучасної станкової картини. 70-80-і - розквіт творчості, підведення підсумків життєвого і педагогічного шляху, їх творча доля -

ціла епоха, відчута з достовірністю очевидця і учасника, що переросла у достовірність образної суті.

Піонери української тематичної картини, їх попередники, залишили їм значний спадок, який вони дійсно розвинули і примножили. Як свідчать мистецтвознавці, у трьох мистецьких центрів України - Харкова, Києва, Львова, є свої пріоритетні напрямки. Львів - малярство, Київ - рисунок, графіка, Харків - композиція.

Цікаво те, що, як свідчать нинішні викладачі кафедри живопису, які нині ведуть заняття з композиції, окремих розмов «про неї» у корифеїв не було. Після війни на навчання прийшли люди, що її пережили, здобули неоціненний психологічний і драматичний досвід екстремальних «військово-польових» колізій. «Війна - це найтяжча у світі робота». Ця цитата з роману Олеса Гончара «Прапорonosці» є своєрідним літературним парафразом картин А.Константинопольського «Рідна земля», «Солдати», «З розвідки» та інших. Підготовчий ескіз у рисунку, лінія, форма, силуети, ставали основою його композиції - міцної, цілеспрямовано «збитої», зітканої з життєвих вражень.

У побудові композиції картини, її символічному звучанні відчутно близькість до фільмів Олександра Довженка - «Зем-

ля» і «Арсенал». Це крупнопланові стійкі побудови кадрів, що виділяють фігуру героїв. Не втрачаючи конкретно -життєвих рис, вони набувають звучання епічної широти і алегоричності.

У Олександра Анатолійовича Хмельницького першопочаткову роль відігравали нюанси, переважання однофігурних сцен, психологічної сюжетно-тематичної зав'язки, послідовного розкриття середовища і планів.

Прикметне, що в творчості обох майстрів не залишила помітного сліду різка прямота і патетика «суворого стилю» мистецтва 1960-х. Натомість був, властивий їхньому живопису аристократизм, де немає яскравих імпульсивних проявів емоцій. Є внутрішня динаміка, м'якість, музикальність, делікатність і глибокий ліризм, поєднання реального й ідеального, природи й думки, інтуїції й усвідомлення. Як свідчать учні О.Хмельницького, він «збирав» картину як килим - ніби за суцвіттями дорогоцінних каменів, бережно укладаючи їх в свій колористичний узор.

Як нам видається, ці блискучі педагогі-композитори працювали так, як описують очевидці творчий процес створення картини славним Ф.Кричевським, який деякий час викладав у 1930-х роках у Харківському художньому інституті:

«Ні над чім Кричевський так наполегливо не працював, як над композицією, - згадував художник А.Сиротенко, його учень. - В ній він бачив початок та кінець роботи над картиною. Після визначення теми і сюжету твору Кричевський довго шукав їх композиційні рішення, десятки раз перекомпоновував ескізи, йдучи від головного до деталей. Також довго він шукав і основні живописні відношення,

перевіряв кольорові акценти, для чого інколи підфарбовував ескізи пастеллю або кольоровими олівцями. І тільки тоді, коли всі компоненти твору ставали цілком ясними, Кричевський переходив до роботи над полотном, над яким вже працював швидко, легко, впевнено.

Він володів «науковим», як вважали сучасники, методом побудови картини, він додавав змістовність пластичній формі,

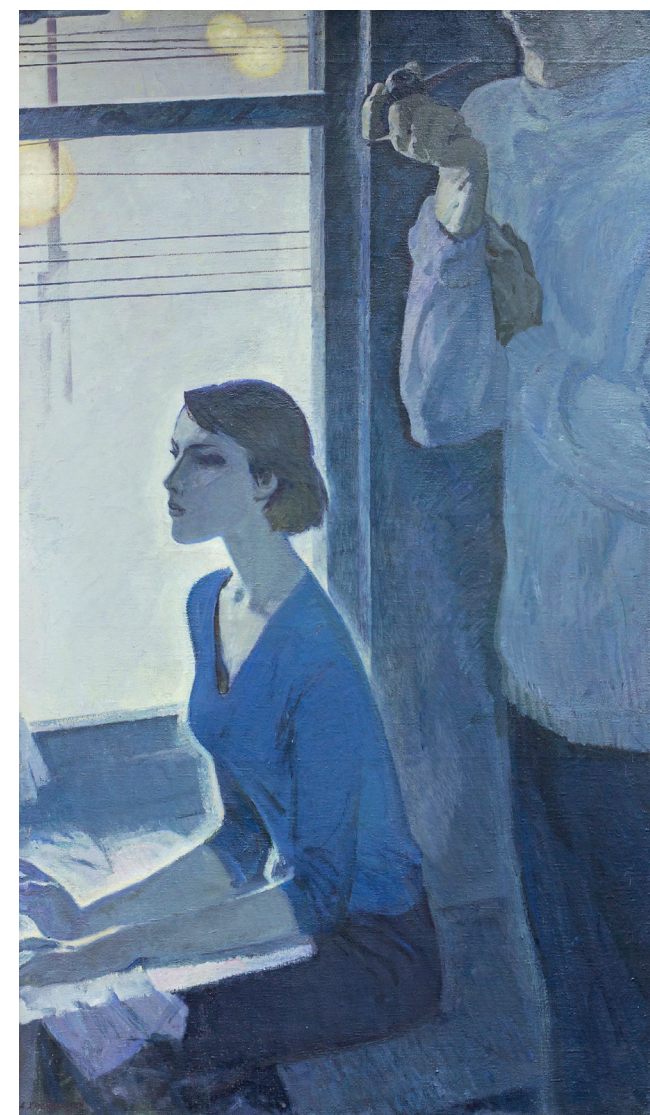
яка не існувала поза ідеєю, поза сенсом. Продумане використання художніх засобів також складало важливу частину його майстерності. Все в нього виражалось мв єдності та гармонії, на всьому лежала печатка ретельного відбору, безпомилкового та тонкого смаку».

Відповідальність Харківської художньої школи на нинішньому етапі полягає у поверненні до основ живопису - колірної плями, лінії, ритміки, контрастів і т.д., не форсуючи план навчання, не «наздоганяючи живопис», а поступово «завойовуючи» через тон, колір, силует.

Адольф Маркевич Константинопольський радив починати твір з ідеї, як внутрішньої потреби людини-творця. Дійсно, основною тенденцією розвитку української тематичної картини того часу було прагнення до підкресленої героїзації образу радянської людини, бажання досягти глибокого художнього узагальнення у відтворенні подій минулого і сучасного. Нинішня робота на кафедрі живопису переслідує цю ж мету, тому що каденічна освіта взагалі є запорукою збереження гуманістичного напрямку в мистецтві. Це ідеальний образ людини, гармонійної в своїй духовній і фізичній сутності. І в цьому полягає велика різниця між студентами-фронтовиками, тими, що мали досвід пережитих лихоліть окупації чи тилу, і нинішніми, чия особистість формується під час навчання, паралельно з освоєнням професії. Природно, що зміщуються сюжетно-тематичні акценти, студенти обирають те, що близьке, побачене і пережите ними самими.

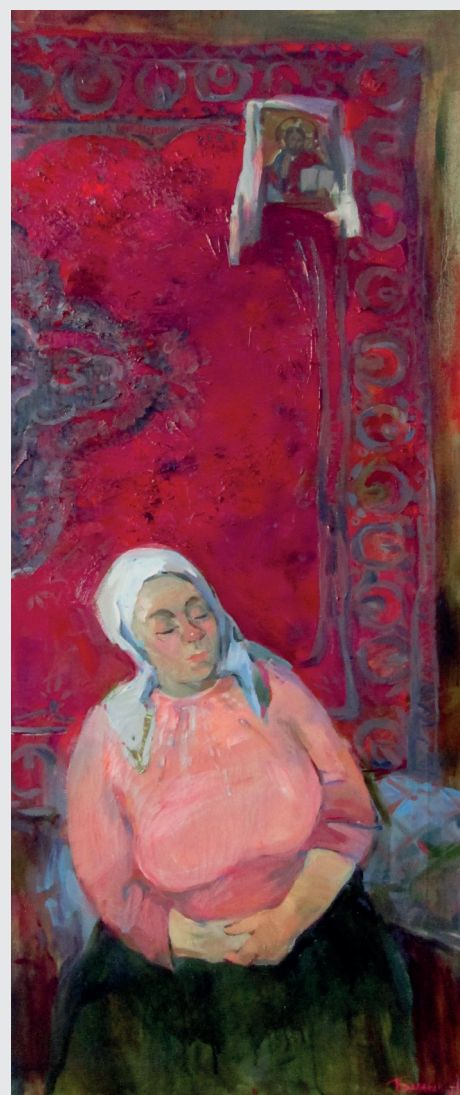
У нинішніх учасників конкурсу, хай опосередковано, все ж таки ця тема знаходить продовження: не випадково Гран-прі здобула картина М. Чепелевої «Легенди Херсонесу», що апелює до кращих традицій академічного і салонного мистецтва II пол. XIX ст.

Зростає майстерність студентів, розширюється коло їх інтересів, наполегливішими й активнішими стають творчі пошуки. І добре, що за студентських років їм випадає нагода брати участь у мистецьких конкурсах і залишати свої роботи як навчально-наочний матеріал для майбутніх поколінь.

ВИСТАВКА-КОНКУРС З КОМПОЗИЦІЇ
ДО 175-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
І.Ю.РЕПІНА СЕРЕД СТУДЕНТІВ ВИЩИХ
НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ УКРАЇНИ НА ТЕМУ:

"СВІТ НАВКОЛО НАС"

ГРАН-ПРІ

БІЛИК А.І.
Диптих Внуки сплять. 2019
Полотно, олія. 140x150

БІЛИК А.І.
Диптих Мое сокровище. 2019
Полотно, олія. 140x55

І ПРЕМІЯ

ЛЕОНЕЦЬ Я.В.
Острів. 2019
Полотно, олія. 110x140

II ПРЕМІЯ

БАШЛИКОВА А.М.

Життя - гра, а люди в ній актори. Трагедію долі зіграв простак. 2019
Полотно, олія. Частина 1 - 180x140 / Частина 2 - 130x90 / Частина 3 - 80x110

III ПРЕМІЯ

БУДЯК Ю.А.

Весінні свята. 2019
Полотно, олія. 160x90

III
ПРЕМІЯ

ЧЖУ ЦЗЯНЬСЮНЬ
Дослідження. 2019
Полотно, олія. 90x160

III
ПРЕМІЯ

КОЗЕЛЕЦЬКА А.С.
Всі шляхи мої. 2019
Полотно, олія. 110x120

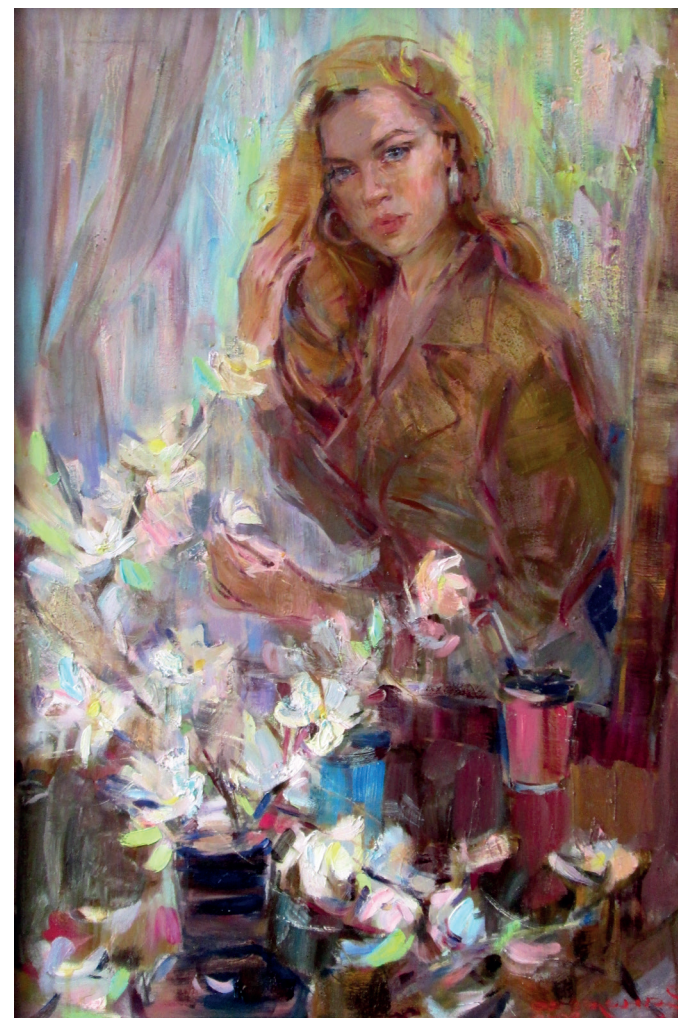

ЛЕОНЕЦЬ Я.В.
Двоє. 2019
Полотно, олія. 110x100

КОЛЕСНИКОВ В.В.
Міраж серед виноградників.
2019 Полотно, олія. 70x60

СОНДЕСКО К.В.
Автопортрет. 2019
Полотно, олія. 90x60

ХАНЬ ЧЖЕНІ
Китайський ринок. 2019
Полотно, олія. 80x120

КОЗЕЛЕЦЬКА А.С.
Кітель. 2019
Полотно, олія. 80х90

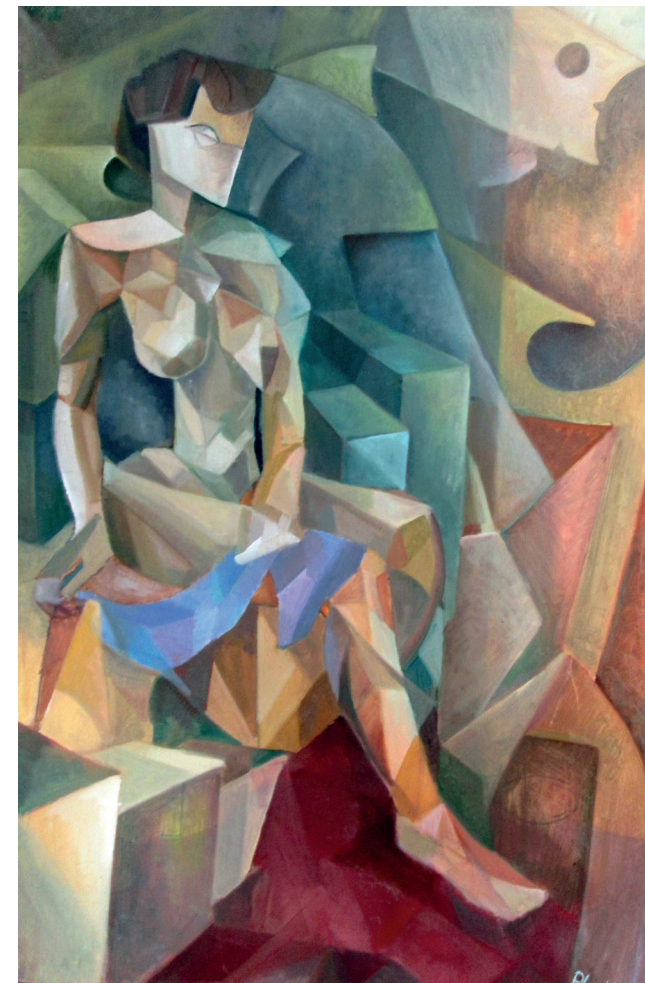
ЗДОР В.В.
Третій зайвий. 2019
Полотно, олія. 120х120

НЕСТЕРЕНКО А.О.
Один зимовий день. 2019
Полотно, олія. 130х100

БІЛИК А.І.
Зимонька-зима. Недільний звін. 2019
Полотно, олія. 100x125

КАПУСТІН П.Р.
Смарагдова дама. 2019
Полотно, олія. 120x80

ТРЕТЯК В.І.
Дівчина зі своїм закоханим. 2019
Полотно, олія. 75x75

ПРОКОФ'ЄВА А.О.
Натюрморт з гарбузом. 2019
Полотно, олія. 50x60

ПРОКОФ'ЄВА А.О.
Загадка. 2019
Полотно, олія. 70x50

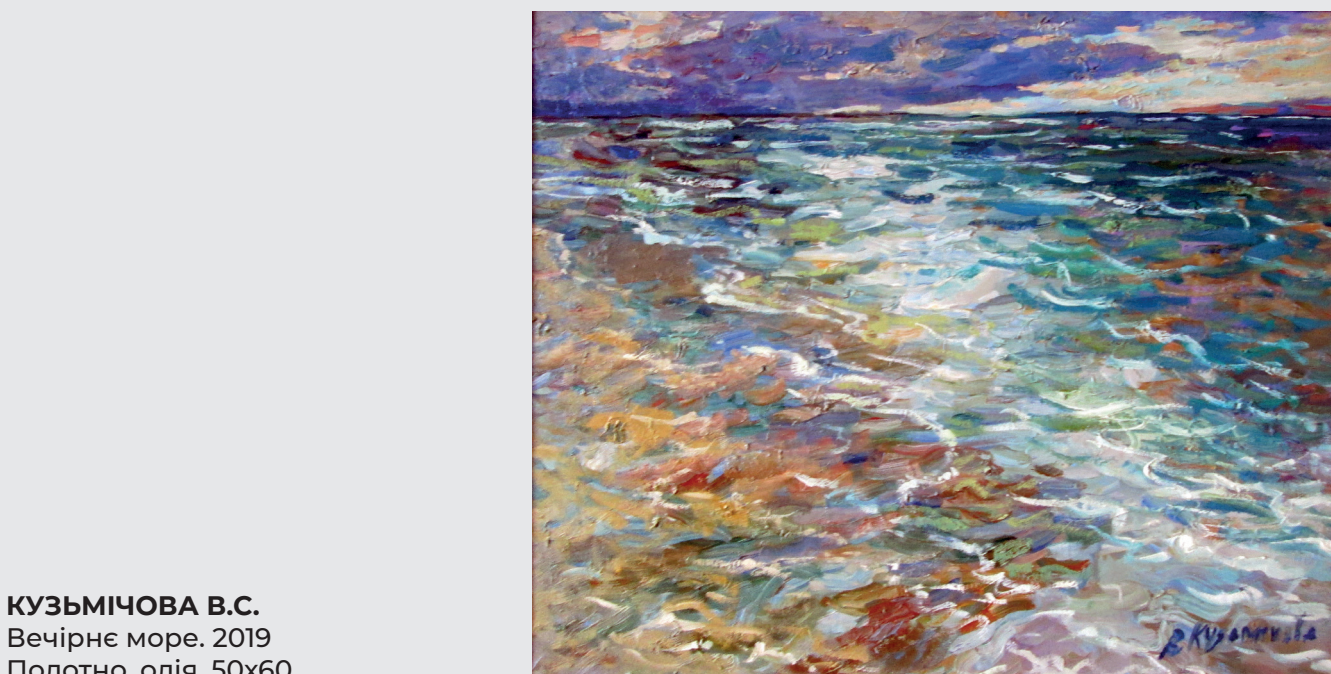

ЗДОР В.В.
Мистецтво. 2019
Полотно, олія. 110x80

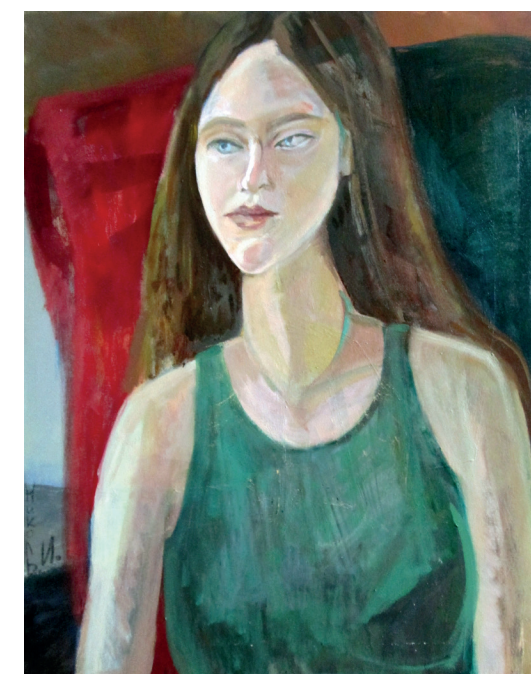
КУЦЕНКО Ю.В.
Гармоніст. 2019
Полотно, олія. 100x80

КУЗЬМІЧОВА В.С.
Вечірнє море. 2019
Полотно, олія. 50x60

КУЧЕРЕНКО К.Є.
Після зими. 2019
Полотно, олія. 50x80

ІЛЬІНА Н.Є.
Альбіна. 2019
Полотно, олія. 70x50

I ПРЕМІЯ

КАЧИНА Анастасія
Спека
Полотно, олія. 100x110

2008

I ПРЕМІЯ

НЕКРАСОВА Марія
Спів про дівочу долю...
Полотно, олія. 80x60

2009

I ПРЕМІЯ

КРИНИЧНА Оксана
Місто
Полотно, олія. 81x112

2010

ГРАН-ПРІ

ЧЕПЕЛЄВА Марія
Легенди Херсонесу
Полотно, олія. 150x200

2011

I ПРЕМІЯ

БРІТЦЕВ Олександр
Боттега
Полотно, олія. 100x200

2011

I ПРЕМІЯ

КРИНИЧНА Оксана
Місто
Полотно, олія. 81x112

2011

Х · Д · А · Д · М

ХАРКІВСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
НАЦІОНАЛЬНОЇ СПІЛКИ ХУДОЖНИКІВ УКРАЇНИ

ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ
ДИЗАЙНУ І МИСТЕЦТВ

СХІДНИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ НАУКОВО-МИСТЕЦЬКИЙ ЦЕНТР НАМУ

**Концепт-ідея,
організація конкурсу**
Микола Деркач

**Організація
проведення конкурсу**
Лещенко Вячеслав

**Керівник
та координатор проекту**
Віктор Ковтун

**Автор-упорядник
видання**
Микола Деркач

Художній редактор
Віктор Деркач

**Інформаційна
підтримка**
Володимир Носань

**Стаття та
загальна редакція**
Ольга Денисенко

Підписано до друку
Формат 60х90/8.
Папір крейдяний 130 г/м².
Гарнітура Montserrat.
Друк цифровий.
Наклад 200 прим.

**Свідоцтво про внесення
суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру
видавців і розповсюджувачів
видавничої продукції ДК № 1002
від 31.07.2002 р.
ТОВ "Майдан"
61002, Харків, вул. Чернишевська, 59
Тел.: (057) 700-37-30**

**УДК 75.051(08):378(477.54)
ББК 85.5:74.484(4укр-4хар)я7**

ISBN 978-966-372-417-1

ВИСТАВКА-КОНКУРС З КОМПОЗИЦІЇ
СЕРЕД СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ
ЗАКЛАДІВ УКРАЇНИ ДО 175-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ
НАРОДЖЕННЯ І.Ю.РЕПІНА НА ТЕМУ:

"СВІТ НАВКОЛО НАС"

ХАРКІВ

2019

Х·Д·А·Д·М